

[Connie Hedegaard]

flertal med skattereformpartierne for markante ændringer og sænkninger i personskatten. Men lykkes det ikke, må regeringen efter vores opfattelse lade principperne for skattesystemet køre videre, men gøre, hvad den kan, for at få sænket statsskatte- og kommuneskatteprocenterne.

Det Konservative Folkeparti ønsker ikke at bryde indgåede aftaler, og det tror vi egentlig heller ikke at Socialdemokratiet gjorde, hvorfor det faktisk undrer os, at man lægger et forslag om en helt ny skattepolitik frem til fri forhandling i Folketinget i form af B 16. Forpligtelsen til at overholde skattereformen må dog gælde alle parter.

Selv om bruttoskatteprincippet kan være interessant, er det svært at få øje på reelle lettelser i marginalskatterne hos Socialdemokratiet. Faktisk vil mennesker med ganske almindelige indtægter komme til at betale 52 pct. mod i dag 51 pct. i skat, altså ifølge »Gang i 90'erne«, for i det nye beslutningsforslag er man nok blevet opmærksom på det forhold, og derfor har man sænket skatteprocenten fra 36 til 35.

Socialdemokratiets højeste marginalskat bliver på 65,5 eller altså nu 64,5 pct. Det er jo ikke just det markante initiativ, der ellers er brug for. Her kunne Socialdemokratiet lære noget af sine svenske kolleger, der foreslår en skattesats for alle indtægter under 200.000 SEK på 30 pct. og så derover en statslig tillægsskat på 25 pct. Altså kan man maksimalt betale 55 pct. i skat ifølge de svenske socialdemokrater.

Erhvervsskatteområdet synes at være det område, hvor der er mest umiddelbar mulighed for enighed. Vi må have selskabsbeskatningen nedbragt betragteligt. Vi synes, at regeringen i Økonomisk Reform har fundet en god form med en selskabsskatteprocent på 40, en konjunkturudligningsfond og så stramninger på fradrags- og afskrivningssiden.

Når Socialdemokratiet nu taler om 30 pct. selskabsskat, lyder det jo forjættende, men såfremt Socialdemokratiet ikke vil være med, må regeringen efter den konservative folketingsgruppes opfattelse gøre, hvad der er muligt, for at finde et flertal med andre partier. En forbedring af virksomhedernes konkurrencevilkår hæster og kan ikke afvente diverse socialdemokratiske luner.

Dertil kommer, at der jo ikke i Socialdemokratiets forslag er reelle erhvervsskattelettelser

samlet set. Det er nødvendigt, at vi hurtigt får signaleret, at der nu bliver bedre vilkår for virksomheder, der ønsker at etablere sig i Danmark. Det er nu og ikke om en 4, 5, 6 år, vi har brug for at vise konkurrenceedygtighed.

Vi er altså ikke særlig imponerede af det socialdemokratiske udspil, men for nu at være venlige vil vi da gerne opfatte det som noget positivt, at Socialdemokratiet i beslutningsforslaget er langt mindre konkret end i planen, hvad specifikke tal angår.

Når Socialdemokratiet skulle forklare vælgerne og måske ikke mindst sit eget bagland, hvorfor man forlod forhandlingerne så pludseligt, har man især brugt spørgsmålet om arbejdsmarkedspension som undskyldning, et ømtåligt emne. Det er dog besynderligt, at Socialdemokratiet vil være bekendt i den grad at bruge dette argument, i betragtning af, at hr. Svend Auken så sent som den 12. oktober 1989 skrev i Det Fri Aktuelt: »Vi har hverken stået fast på at få indført bruttoskatten eller en pensionskasseløsning for hele arbejdsmarkedet. . .«.

Jamen har det virkelig været Socialdemokratiets alvorlige mening, at man i denne vigtige sag kunne lægge sig i baghjulet på en borgerlig regering? Hvis man ligefrem forlader forhandlingerne på præcis dette spørgsmål, fordi det er så centralt, ville det så ikke være rimeligt, om parti- og gruppeformanden noget tidligere havde været med til at skabe den opbakning bag spørgsmålet, som Arbejdsmarkedspensionsudvalget, inklusive arbejdstagernes side, skrev var en absolut nødvendig forudsætning?

Det Konservative Folkeparti ønsker gerne udbredelse af private pensionsordninger, og vi synes, det er helt fint, om arbejdsmarkedets parter gør øget opsparing til et centralt spørgsmål i de kommende overenskomstforhandlinger. Bliver man her enig om at bytte eller binde en vis del af lønnen i form af pension, synes vi bestemt, det er positivt. Men lad os så se, hvilken vægt arbejdsmarkedets parter reelt vil lægge på dette spørgsmål, og hvilken vægt Socialdemokratiet reelt vil lægge på det.

Ønsket om en dagpengereform har høj prioritet i den konservative folketingsgruppe. Vi ønsker et større forsikringselement i arbejdsløshedsforsikringen, bl.a. gennem det foreslåede bruttoafgiftsprincip, som vi faktisk også havde forstået at Socialdemokratiet var tilhænger af.